GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România şi străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:

la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:

O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 282. Lunĭ, Marţĭ 22 Decemvre. 1887.

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei"!

In puţine ḍile se'mplinescŭ 50 de anĭ, de când „Gazeta Transilvaniei" luptă pentru lăţirea culturei române, pentru libertatea şi drepturile poporului română.

Pe timpulŭ celei mai cumplite prigonirĭ a neamului românescŭ, „Gazeta Transilvaniei" a arboratŭ în mijloculŭ valoroşilorŭ comercianţĭ românĭ de odinióră din Braşóvŭ drapelulŭ redeşteptării naţionale.

Cincĭ-ḍecĭ de anĭ de muncă, de grele şi de necurmate lupte pentru înălţarea şi prosperarea românismului se împlinescŭ.

Generaţiunea vechiă şi generaţiunea cea nouă şi-au datŭ mâna, au pusŭ umĕrŭ la umĕrŭ, pentru realisarea marei opere a redeşteptării şi a liberării poporului română asupritŭ.

Lucrat'au toţĭ cu însufleţire bărbătéscă şi cu statornicia sub drapelulŭ sfântŭ arboratŭ de „Gazeta Transilvaniei" şi urmândŭ devisei nemuritorului bardŭ naţionalŭ: *„Uniţi-vĕ în cugetŭ uniţi-vĕ 'n simţirĭ!"*

Şi munca lorŭ a fostŭ încoronată de succesŭ.

Unde eramŭ acum cincĭ-ḍecĭ de anĭ şi unde suntemŭ astăḍĭ! De s'a ridicatŭ spiritulŭ poporului română, de s'a întăritŭ consciinţa lui naţională, de s'a pusŭ temeliă la cultura lui naţională, cine va susţiné, că la acéstă lucrare măreţă naţională n'a avutŭ póte cea mai însemnată parte ḍiarulŭ nostru, care a mersŭ totdéuna înainte cu lumina pe cărările întunecóse ce trebuia sĕ le străbatemŭ?

Credincioşĭ devisei ce şi-au ales'o fiĭ nobilĭ şi devotaţĭ ai naţiunei în lupta pentru eliberarea şi redeşteptarea naţiunei române, amŭ făcutŭ totŭ ce în putinţă ne-a statŭ, pentru ca ḍiarulŭ nostru sĕ pótă corĕspunde câtŭ mai multŭ grelei sale chiămărĭ.

Nu ne-amŭ datŭ îndĕrĕtŭ dinaintea niciĭ unei greutăţĭ, gata amŭ fostŭ a aduce orĭ-ce jertfă, şi décă în timpurĭ mai multŭ orĭ mai puţinŭ favorabile, prin carĭ amŭ trecutŭ, nu amŭ pututŭ sĕ facemŭ mai mulŭ pentru fóia nóstră decâtŭ amŭ făcutŭ, causa a fostŭ firma nóstrŭ hotărîre de a păstra în tóte împrejurările independenţa nóstră.

Astfelŭ, trebuindŭ sĕ cucerimŭ tĕrĕmulŭ pasŭ cu pasŭ, amŭ înaintatŭ încetŭ, dér sigurŭ, şi abia astăḍĭ, după cincĭ-ḍecĭ de anĭ de muncă, ne vedemŭ în posiţiune de a realisa, cu încordarea tuturorŭ puterilorŭ nóstre, cea mai ferbinte dorinţă a neuitatului şi de fericită memoriă editorŭ alŭ ḍiarului nostru Iacobŭ Mureşianu, ca *sĕ avemŭ şi propria nóstră tipografiă.*

Incepêndŭ cu ḍiua de 1 Ianuariu 1888 **„Gazeta Transilvaniei" se va tipări în propria nóstră tipografiă.**

In modulŭ acesta ni se dă putinţa de a aduce modificărĭ şi îmbunătăţirĭ în partea tehnică şi redacţională a fóiei nóstre.

Facemŭ tóte acestea, fără a cere însĕ şi din partea publicului sĕ facă mai marĭ jertfe. „Gazeta Transilvaniei" va apăré şi dela 1 Ianuariu 1888 încolo totŭ în condiţiunile de până acum ale abonamentului şi anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Aducêndŭ acésta la cunoscinţa cetitorilorŭ noştri, îĭ asigurămŭ, că nu ne vomŭ abate din calea ce-o străbatemŭ acum de jumĕtate de seculŭ, ci că vomŭ lupta şi în viitorŭ cu îndoită putere şi cu acelaşĭ devotamentŭ pentru apĕrarea, ridicarea şi întărirea românismului.

Şi ca sĕ putemŭ contribui cu efectŭ la realisarea aspiraţiunilorŭ nóstre îndreptăţite naţionale în acéstă monarhiă, vomŭ stărui înainte de tóte sĕ ţinemŭ susŭ şi sĕ păstrămŭ nepătatŭ steagulŭ solidarităţii nóstre naţionale, alŭ unirei şi alŭ bunei înţelegerĭ între toţĭ factorii poporului nostru.

Suntemŭ tarĭ în convingerea, ca toţĭ cei ce cugetă sincerŭ şi curatŭ asupra chiămării Românului în aceste critice timpurĭ vorŭ pune cu noi umĕrŭ la umĕrŭ şi astfelŭ vomŭ merge cu toţii înainte, dér numai înainte, cu unanima strigare:

Dumneḍeu şi dreptulŭ nostru!

Redacţiunea.

Braşóvŭ, 21 Decemvre 1887.

Cu ocasiunea felicitărilorŭ de anulŭ nou, ministru-preşedinte Tisza în rĕspunsulŭ ce l'a datŭ deputaţiunilorŭ, a vorbitŭ despre situaţiunea politică esternă.

De rêndulŭ acesta ministrulŭ ungurescŭ a găsitŭ cu cale sĕ nu mai esprime cu atâta fermitate speranţa în susţinerea păcii, ci din contră a adresatŭ unŭ avertismentŭ acelora, carĭ încă totŭ mai comitŭ erórea de a se încerca sĕ lăţéscă optimismulŭ că pace va fi, şi a ţinutŭ sĕ dea acestŭ avertismentŭ, fiindŭ-că optimismulŭ adeseorĭ, ḍice elŭ, paraliséză puterea de resistenţă, de care posibilŭ e ca totuşĭ monarchia sĕ pótă avé trebuinţă.

Gravitatea situaţiunei o constitue aḍi cestiunea Bosniei şi Herţegovinei, pe care foile rusescĭ au pus'o cu tótă seriositatea la ordinea ḍilei. Acestea pretindŭ ca Austro-Ungaria sĕ renunţe la posesiunea acestorŭ provincii, décă voesce sĕ trăéscă în bune raporturĭ cu Rusia, şi în acelaşĭ timpŭ sĕ lase acesteia mână liberă în Bulgaria.

Astfelŭ în ḍilele acestea telegrafulŭ a semnalatŭ unŭ articulŭ întitulatŭ „Bosnia şi Herţegovina", apărutŭ în fóia oficiósă rusă „Novoje Vremja" şi care se crede că este inspiratŭ din partea guvernului rusŭ.

Numita fóiă declară ca nespusŭ de seriósă cestiunea privitóre la Bosnia şi Herţegovina, pe care, după tractatulŭ din Berlinŭ, Austro-Ungaria are se le ocupe numai temporalŭ; influinţa cea mare de aḍi asupra peninsulei balcanice şi'a câştigat'o Austro-Ungaria prin ocuparea acestorŭ provincii. Acéstă anexiune constrînge pe Austro-Ungagria, atâtŭ din consideraţiunĭ teritoriale, câtŭ şi economice, sĕ anexeze mai departe ţĕrĭ balcanice, prin urmare trebue sĕ pună Rusia întrebărĭ, nu atâtŭ din causa modului cum s'a stabilitŭ Austro-Ungaria în Bosnia şi Herţegovina, câtŭ mai multŭ din ccusa condiţiunilorŭ, sub care Germania a împinsŭ pe Austro Ungaria înainte spre Orientŭ.

Tóte opintirile Austro-Ungariei decĭ, continuă fóia ruséscă, sĕ fiă îndreptate într'acolo, ca sĕ evite de a'şĭ pune Rusia în celŭ mai scurtŭ timpŭ aceste întrebărĭ. Austro-Ungaria ar trebui prin urmare sĕ facă Rusiei cele mai marĭ concesiunĭ în Bulgaria. Dér mai nainte de ce s'ar lua o decisiune în cestiunea bulgară, trebue sĕ încerce Rusia necondiţionatŭ, a smulge Austro-Ungariei posiţiunea, ce a câştigat'o în peninsula balcanică prin ocuparea Bosniei şi Herţegovinei. In casulŭ acesta declaraţiunea Rusiei este, că ea cu privire la călcarea tractatului din Berlin, consideră ca nulŭ şi acelŭ paragrafŭ, în puterea căruia Austro-Ungaria a ocupatŭ temporalŭ Bosnia şi Herţegovina, prin urmare avemŭ motivŭ a presupune, că acum vine la rêndŭ cestiunea despre perderea tuturorŭ drepturilorŭ Austro-Ungariei asupra Bosniei şi Herţegovinei.

Negreşitŭ că aceste cererĭ ale Rusiei e cu neputinţă sĕ fiă satisfăcute, décă Austro-Ungaria nu voesce a'şĭ pune în risicŭ posiţiunea de mare putere; prin urmare Rusia stăruindŭ pe lângă cererile sale, conflictulŭ e inevitabilŭ. Aceste consideraţiunĭ le-au avutŭ în vedere fără îndoiélă ministru-preşedinte ungurescŭ, când de rêndulŭ acesta n'a mai îndrăsnitŭ a fi optimistŭ.

Fiindŭ déră situaţiunea atâtŭ de posomorîtă şi pericululŭ de rĕsboiu apropiându-se în mĕsura în care'şĭ concentréză Rusia trupele, e unŭ actŭ fórte nepoliticŭ a vedé foile ungurescĭ somândŭ pe cabinetulŭ afacerilorŭ streine din Viena, cum face „Pesti Naplo", sĕ nu se abată dela linia de purtare ce i a tras'o delegaţiunea maghiară şi declarândŭ că Ungurii suntŭ gata ca pentru Bulgaria sĕ se rĕsboiască cu Rusia. Acésta e curată provocare şi desminte pe însuşĭ d-lŭ Tisza, care a ḍisŭ, că Ungurii nu vorŭ provoca nicĭodată unŭ rĕsboiu. Nicĭ nu se mai póte ḍice, că numita fóiă represintă părerile oposiţiunei, pentru-că tocmai în ḍilele acestea foile guvernului au luatŭ cu satisfacţiune actŭ de declaraţiunea foilorŭ oposiţionale, că în politica esternă încetéză orĭ-ce deosebire de partidŭ.

Pregatirile militare rusescĭ.

„Politische Nachrichten" află din Moscva din parte demnă de încredere, că guvernulŭ rusŭ a comandatŭ însemnate *furnisărĭ de instrumente chirurgicale spre scopurĭ rĕsboinice* şi că o parte din ele a trebuitŭ sĕ se predea în ḍilele trecute, ér restulŭ se va preda la începutulŭ anului nou. Mai departe află, că direcţiunea căilorŭ ferate Varşovia-Viena şi Varşovia Bromberg, care cum se scie suntŭ singurele linii ce ducŭ spre Prusia şi Austria, au primitŭ ordinŭ secretŭ, sĕ presinte în fiecare sĕptĕmână statului majorŭ generalŭ tabloulŭ întregului parcŭ potrivitŭ pentru transportulŭ trupelorŭ, şi sĕ arate, unde se află momentanŭ vagónele: în ţéră orĭ în streinătate. In fine se mai vorbesce din acelaşŭ isvorŭ, că d-lŭ Vysnegradski, ministru rusŭ, în casŭ de încurcăturĭ rĕsboinice va redu e datoriile esterne ale Rusiei, dacă nu chiar le va denega cu totulŭ.

SCIRILE ḌILEI.

Oficerii din armata comună au primitŭ ordinŭ, după cum scrie „Ellenzék", ca neapĕratŭ sĕ înveţe limba rusésca, celŭ puţinŭ întru câtŭ le este necesară pentru serviţiulŭ de castre.

—x—

Procesulŭ maghiarisărei ocupă atâtŭ de multŭ capetele „patrioţilorŭ", încâtŭ şi-au mai uitatŭ de literatură. Ḍiarele ungurescĭ declară, că în timpulŭ din urmă literatura maghiară a începutŭ a stagna; anulŭ trecutŭ 1887 s. n. a fostŭ unŭ anŭ de pace şi odihnă pentru literatura maghiară, şi cu tóte astea abia s'a pututŭ împlini în decursulŭ acestui anŭ cu vre-o 15 opurĭ, nefiindŭ însĕ nicĭ unulŭ din ele de o valóre mai mare. Ḍiare nouĕ ungurescĭ încă s'au înfiinţatŭ în anulŭ trecutŭ vre-o 7, dér abia décă se află între ele unulŭ, care sĕ merite numele de ḍiarŭ. — Dér fiascurile!

Generalulŭ majorŭ *Emilŭ de Varga*, comandantulŭ brigadei 7 de cavaleriă staționată în Timișóra, a primitŭ o inscĭințare telegrafică dela ministeriulŭ comunŭ de rĕsboiu, că M. Sa l'a numitŭ comandantŭ alŭ diviziei de cavaleriă din Lemberg, alŭ cărei comandantŭ a fostŭ până acum fiul Edm. de Krieghammer. Generalulŭ Varga a și părăsitŭ Timișóra. Inaintarea sa e făcută fără a'i fi venitŭ rêndulŭ. Divizia de cavalerie din Lemberg se compune din brigadele de cavaleriă 20 și 21, care cuprindŭ regimentele 10 și 11 de dragonĭ, alŭ 4 și 13 de ulanĭ și alŭ 16 de husarĭ, și formézâ părțĭ din corpulŭ XI. de armată.

—x—

O telegramă din Londra comunică că, precum se scrie din Viena diarului „Times,“ concentrarea trupelorŭ rusescĭ s'ar fi sfêrșitŭ și circulă scirea, că în Polonia ruséscă arŭ fi adunațĭ 400,000 de ómenĭ.

—x—

Ni se comunică din Deșŭ: In loculŭ d-lui *Iosifŭ Micșia*, fostŭ notarŭ la tribunalulŭ din Deșŭ, care a înaintatŭ ca subjude în Odorheiulŭ săcuiescŭ, fŭ numitŭ unŭ Ungurŭ, d-lŭ Csatt. Cum vedemŭ, Românii se totŭ împuținézâ pe la autoritățile de aci. — Candidatulŭ advocațialŭ, d-lŭ *dr. Dumitru Ciuta* din cancelaria d-lui Teodorŭ Mihali din Deșŭ, făcêndŭ censura advocațială în vara trecută, în 26 Decemvre n. c. a părăsitŭ Deșulŭ cu scopŭ de a-șĭ deschide cancelaria de advocatŭ în Bistrița. Succesŭ bunŭ! — In cancelaria d-lui advocatŭ din Deșŭ Gavrilŭ Manŭ a intratŭ unŭ tinerŭ de celea mai bune speranțe, d-lŭ *dr. Ioanŭ Farcașŭ*, ca candidatŭ de advocatŭ. E fiulŭ preotului din Sicu, comitatulŭ Solnocŭ-Dobêcei.« — *Șireganulŭ*.

—x—

In săptĕmâna trecută au fostŭ în multe părțĭ *viscole marĭ*. Unele trenurĭ au sositŭ întârdiate, altele de locŭ, mai alesŭ cele de marfă, a cărorŭ circulațiune la noi a fostŭ sistată vr'o două dile, în Aiudŭ orcanulŭ a causatŭ stricăciunĭ. De asemenea a pricinuitu pagube în Bucurescĭ, Viena ș. a.

—x—

Scóla română din Gimbavŭ s'a închisŭ, din causă că unŭ copilŭ alŭ învĕțătorului, care locuesce în localulŭ scólei, s'a bolnăvitŭ de vĕrsatŭ mare (bubatŭ).

—x—

In *Timișóra* a produsŭ mare sensațiă ordinulŭ ce s'a datŭ pe cale telegrafică generalului maiorŭ *Varga*, în urma căruia a și plecatŭ imediatŭ la Lembergŭ în Galiția. Disposiția acésta este considerată în Timișóra ca urmare a pregătirilorŭ rusescĭ, ce se facŭ la granițele nordice ale monarchiei nóstre.

—x—

Direcțiunea poștelorŭ și telegrafelorŭ din Sibiiu va rĕmâné deocamdată totŭ acolo, dice „Kolozsvár,“ deórece în Clușiu nu s'a găsitŭ unŭ localŭ potrivitŭ.

—x—

Până acum suntŭ *scutițĭ de serviciulŭ glótelorŭ* 787 funcționarĭ administrativĭ, anume: 1 fișpanŭ, 16 vicepanĭ, 139 fisolgăbirăĭ, 154 solgăbirăĭ, 1849 primarĭ comunalĭ.

—x—

După cum ni se scrie din *Bucurescĭ*, se vorbesce că în proxima sesiune generală a Academiei române, d-lŭ Iónŭ *Bianu*, profesorŭ și bibliotecarŭ alŭ Academiei va fi alesŭ membru ordinarŭ alŭ acesteia.

—x—

Ni se scrie din *Pesta*, că d-lŭ *Ioanŭ Suciu* cand. de advocatŭ, de nascere din Sistarovețŭ, cerculŭ Lipovei (Bănatŭ), s'a promovatŭ la Budapesta în 12/24 Decemvre a. c. de *doctorŭ* în sciințele iuridice. — Ilŭ felicitămŭ!

—x—

Studenții facultății de litere și filosofiă din *Bucurescĭ*, spune „România,“ au făcutŭ o petițiune cătră rectorulŭ universității, prin care cerŭ convocarea consiliului universitarŭ spre a le lua în considerațiă propunerea următóre: „Aceia, carĭ vinŭ cu titlurĭ academice de litere din străinătate sĕ fiă supușĭ în țéră la unŭ esamenŭ, care sĕ dea echivalența titlului. Totŭ așa se face pentru titlurile de medicină și de dreptŭ.«

—x—

Kulturegyletulŭ ardelênŭ are două comitete, unulŭ de dame și unulŭ de bărbațĭ. Nicĭ nu era cu cale ca la *isprăvile* Kulturegyletului sĕ nu participe ambele sexurĭ. Durerea nesuccesului se suportă mai ușorŭ când se'mparte.

—x—

In urma incendiului ce isbucnise la politechniculŭ din *Pesta*, ministrulŭ ungurescŭ de instrucțiune a interdisŭ a se mai fuma în localulŭ Universității.

—x—

Revista „*Gazeta Sătênului*“ din *Rîmniculŭ Sărată* în România, se găsesce pusă înaintea întrebărei: décă dela 5 Februariu 1888 va mai apăré séu nu? Spune că cu actualulŭ numĕrŭ de abonațĭ este peste putință d'a o duce mai departe și face apelŭ la publiculŭ românŭ sĕ caute a sprijini mai multŭ de câtŭ până acum acéstă revistă, căcĭ altfelŭ revista nu va mai puté apăré. Ar fi păcatŭ sĕ piară o revistă atâtŭ de folositóre!

—x—

„Agramer Tagblatt“ se ocupă în foiletonulŭ sĕu sub titlulŭ: *O Regină ca traducĕtóre*, de traducerea în nemțesce a romanului lui Pierre Loti: »Les pêcheurs d'Island,“ făcută de Regina României. Foiletonistulŭ spune că traducerea este câtŭ se póte de nemerită și că veniturulŭ este destinatŭ spre aspori fondulŭ pentru ajutorarea pescarilorŭ din Islanda, creatŭ din inițiativa d-lui Pierre Loti

Totŭ vechiulŭ clișeu.

In Clușiu apare unŭ nou diarŭ ungurescŭ, alŭ nicĭ unei partide, anume „Erdelyi Hirado“. In numĕrulŭ sĕu de probă se esprimă astfelŭ asupra cestiunei naționalitățilorŭ:

Ivirea cestiunei naționalitățilorŭ mai alesŭ în forma ei de astădĭ este unŭ productŭ alŭ timpurilorŭ nouĕ, care însĕ aruncă valurĭ totŭ mai marĭ și nu ne înșelâm, décă o atribuimŭ acelora, că vedemŭ desvoltându-se cea mai mare activitate și zelŭ pe têrêmulŭ socialŭ cu privire la acéstă cestiune. Imboldulŭ esistenței proprie impune, ca în interesulŭ susținerei națiunei nóstre sĕ pornimŭ campania cu orĭ ce mijlocŭ permisŭ de lege contra fanatismului singuraticilorŭ agitatorĭ ai naționalitățilorŭ. Cu intențiune amŭ scrisŭ: singuraticĭ agitatorĭ ai naționalitățilorŭ, căcĭ poporulŭ este, în fondŭ, bunŭ, nu se ocupă cu tendințe de naționalitate, nu gravitézâ în afară.

Dér în massa cea mare nicĭodată nu te poțĭ încrede, părerea ei se schimbă după curente, și pe celŭ ce adĭ ilŭ ridică susŭ, mâne ilŭ calcă 'n noroiu. De aceea trebue urmărită cu atențiune veghiătóre rușinósa lucrare de subminare a acestorŭ agitatorĭ, carĭ sub firma fraselorŭ rĕsunătóre îșĭ ascundŭ numai propriele lorŭ interese; de aceea trebue sĕ fimŭ cu arma 'n mână încontinuu veghiătorĭ.

In cestiunea naționalitățilorŭ orĭ-ce adevĕratŭ patriotŭ numai unŭ punctŭ de stadiu póte sĕ aibă și acesta e, ca drepturile și privilegiurile (?!) acordate prin lege naționalitățilorŭ sĕ se țină în onóre și din partea nóstră, că nu e permisŭ sĕ se facă nimicŭ contra acelora; dér cu severitate neînfrântă și lăsândŭ la o parte orĭ-ce considerațiune de partidă séu de altă natură, ne ridicămŭ ca unŭ singurŭ omŭ, când națiunea nóstră, statulŭ nostru, va fi atacatŭ, fiă pe față, fiă prin vorbe amăgitóre, căcĭ într'unŭ statŭ numai o națiune póte fi.

E cunoscutulŭ și învechitulŭ clișeu alŭ tuturorŭ foilorŭ ungurescĭ, decĭ: la coșniță cu elŭ!

Literatură. — »Florĭ de pe Carpațĭ« este numele unei frumóse colecțiunĭ de poesii de ale d-lui *Zachariă Antinescu*, profesorŭ în Ploescĭ. Colecțiunea este tipărită pe hârtiă fină, în formatŭ 8° de 296 pag. Cuprinde o mulțime de poesii fórte variate. In partea primă se află și fotografia autorului cu subscrierea proprie. Prețulŭ unei broșurĭ 3 lei n. —

Raportulŭ școlelorŭ catolice din archidiecesa latină de Bucurescĭ și în deosebĭ alŭ acelorŭ din capitală pre a. 1886—87. Din acestŭ raportŭ, cu o prefață de d-lŭ vicarŭ generalŭ Vasile Laurezi, aflămŭ, că în archidiecesa latină de Bucurescĭ se aflâ 29 de școlĭ cu 2602 elevĭ de ambele sexe. In capitală, la școlele de fete din „*Institutulŭ S. Marie*“, fundatŭ la 1852, se află 1) *în pensionatŭ* 195 eleve, dintre carĭ după naționalitate suntŭ: 135 române, 37 germane, 9 francese, 3 italiane, 8 poloneze, 3 bulgare; după confesiune: 43 catolice, 138 de confesiunea țĕrei, 3 protestante, 11 mosaice. 2) In școla de fete 223 eleve, dintre care 73 române, 124 germane, 12 franceze, 11 poloneze, 3 italiane; după confesiune 73 gr.-or., 124 cat., 10 protestante; 16 mosaice.

3. *Pensionatulŭ A. Iosef, împreună cu unŭ externatŭ* a avutŭ 317 eleve, anume: 102 române, 161 germane, 15 francese, 7 italiane, 22 maghiare, 10 poloneze; după confesiune: 102 gr. or, 200 cat. 8 protestante, 7 mosaice. 4. *Școla de fete dela Bărăția* a avutŭ 241 eleve: 40 române, 175 germane, 3 francese, 20 poloneze, 3 italiane; după confes.: 33 gr. or. 187 cat., 9 pretestante, 12 mosaice. La școlele de băețĭ au funcționatŭ peste totŭ 10 profesorĭ, între carĭ și 3 Românĭ a fostŭ cercetată: la școla principală (cu 4 clase primare și 3 gimnasiale) de 267 elevĭ, dintre carĭ 27 românĭ, 89 germanĭ, 114 maghiarĭ, ceialalțĭ de diverse naționalitățĭ. La școla filială (cu 4 clase primare) s'au aflatŭ 172 elevĭ, dintre carĭ 24 românĭ, 51 germanĭ, 62 maghiarĭ, ceia'alțĭ de diverse naționalitățĭ. —

Afară de școlile până acĭ dise se mai află în Bucurescĭ și *Seminarulŭ archiepiscopalŭ* la care: în seminariulŭ inferiorŭ s'au aflatŭ în anulŭ școl. trecutŭ 17 elevĭ, ér în celŭ superiorŭ 20, dintre carĭ unii urmară cursulŭ de filosofiă, ér alții la celŭ de teologiă. La cursulŭ de filosofiă a propusŭ părintele dr. Demetriu Radu limba și literatura română, ér la cursulŭ teologicŭ a propusŭ teologia dogmatică și istoria bisericéscă, în limba română.

Limba română și autoritățile ungurescĭ.

In numĕrulŭ 259 alŭ fóiei nóstre amŭ promisŭ că vomŭ publica recursulŭ compusŭ de d-lŭ advocatŭ Augustinŭ Munteanu contra unei sentințe ilegale aduse de tribunalulŭ reg. din Deșiŭ, ca oficiu alŭ cărțilorŭ funduare, în causa unei cererĭ de intabulare, care cerere fŭ respinsă de numitulŭ tribunalŭ *din causă că era basată pe documente scrise în limba română*.

Amintitulŭ recursŭ în traducere românéscă este următorulŭ:

FOILETONŬ.

CERȘETORULŬ.

Novelă.

I.

Vêntul de iarnă, rece și nemilosŭ, urla pe stradele deșerte de ómenĭ. Norii se grămădeau pe orizontŭ pe când câțiva corbĭ prevesteau prin sarbĕdulŭ lorŭ crâncănitŭ viscolirea iernei. Diua trecŭ fórte iute ca tóte dilele de iarnă ce se parŭ numai ceasurĭ și nóptea se lățise peste natură. Ici și colo câte unŭ dulău de mai rupea tăcerea mută a nopții, ér radele luminărilorŭ se perdeau prin negura deasă ce învălea pămêntulŭ. Tóte păreau că apunŭ pe vecie, nicĭ unŭ sgomotŭ, nicĭ unŭ călĕtorŭ. Singurŭ unŭ riulețŭ ce curgea pe la capĕtulŭ satului, făcea puținŭ murmurŭ cu undele sale ce slăbeau din ce în ce. Dincolo de elŭ apróape de țĕrmurĭ abia se zărea prin negura deasă o colibă. In mijloculŭ ei jur-împrejurŭ lângă focŭ stau trei ființe vestejite de nevoile vieții, ș'aprópe sleite de frigulŭ celŭ aspru.

O harancă intră.

— »Mĕi Romano! și nu țĭ-am spusŭ eu, bată-te Rusalile sĕ te bată, ca sĕ nu mai bei atâta rachiu?«

— „Tacĭ cățea! vedĭ-lŭ« — arĕtându-i unŭ barusŭ — »vedĭ-lŭ, acușĭ țĭ-lŭ trântescŭ în capŭ, de te ié draculŭ! Hei par'că tu mĭ ai poruncĭ mie Judo! N'am io destulŭ năcazŭ cu voi?.... ș'apoi drăguțulŭ de rachiu,... auleo Dómne, cum îțĭ amurțe ósele.«

— »Da bată-te pe tine, mĕ hoțomanule! Bei și érâ bei, până țĭ-sĕ va aprinde rachiulŭ în tine. O sĕ'țĭ béi cămașa din spate, de țĭ-ai bea și mințile.“

— »Tacĭ, nu țĭ-am spusŭ sĕ tacĭ, hăi? Io o căștigŭ, io s'o béu, de mĭ-așŭ bea totŭ, totŭ e alŭ meu.“

— »O, o, o! Vai de capulŭ tĕu, vai de mințile tale! Ai ajunsŭ de risulŭ Țiganilorŭ. Acușĭ te-orŭ ride și copii Romanilorŭ. O, o,..o!«.

Țiganulŭ oțĕritŭ de vorbele acestea, se repede ca o leghiónă asupra nevestei sale și c'o îmbrâncire sĕlbatică o dă de pămêntŭ, pe când Raiducu, care privea din colțulŭ colibei cu nisce ochĭ marĭ și negri, începŭ a'șĭ cârpoci ochii cu bóbe marĭ de lacrimĭ. Pĕrulŭ sĕu în suvițe lungĭ se lăsa pe umerii sĕi nu prea slabĭ; ér fața-i cânită trăda amărăciunea ce'lŭ stăpânea, vĕdêndŭ pe *dada* atâtŭ de mâniosŭ, cum omenesce pe mamă-sa. Unŭ altŭ puiu de cioroiu, încă la sînŭ, durmea dusŭ într'o trócă din fundulŭ colibei învĕlite în nesce sdrențe căpĕtate pe lucru dela Românĭ. Dada supĕratŭ și cătrănitŭ focŭ ce era, îșĭ ia căciula pe o ureche și drumu copile, până dinco'lo de pĕrĕu la ielea Floarica sĕ-i mai dea o pórție de rachiu... pe când țiganca podidită de lacrimĭ puse câte șĭ trei bucucașii pe focŭ, luă pe Raiducu lângă ea și se dede dorului. Nicĭ habarŭ n'avea de Romano.

— „Sĕ-lŭ ia draculŭ, sĕ bée pân' o crepa. Décă nu m'asculta, n'o sĕ mĕ omorŭ de dragu lui!«.

Desŭ de diminéță, țiganulŭ nostru cu luleaua pleoștită de-o parte a gurei, cu pieptulŭ pĕrosŭ desvĕlitŭ, întră ca pârlitŭ în colibă. Posnașulŭ de dada, de alt-cum bunŭ la inimă, avea un minutulŭ acela pĕrulŭ sburlitŭ, ochii înholbațĭ și cu mânile bănănăindŭ îșĭ pipăia cojoculŭ ce era ruptŭ petece. O pățise hătŭ bine. Blăstămații de Românĭ înscenară în hataru lui o glumă grósă, așa câtŭ bietulŭ era pe aci sĕ rĕmână latŭ. Ochii cufundațĭ în capŭ și înroșițĭ de puterea alcoholului păreau că nu mai suntŭ ai lui, așa erau de nu sciu cum. Mânile ghiărate, aprópe cu ciolanele góle și sgriburindŭ de frigŭ strigă:

— „Hei Ursóico! nu te rabde stinții, totŭ dormĭ încă, și nu mĕ vedĭ că țĭ-amŭ venitŭ hemesitŭ de fóme și năcăjindu-mĕ sĕ'țĭ aducŭ butuculŭ ăsta; te-a făcutŭ draculŭ și pe tine dómnă? Scólă că-i diuă.

— „Da bată-te pascile mĕi, tu unde și de unde?“

— „Unde, și de unde? Na!« — ii rase o drăguță de palmă. „Na... unde și de unde, cățea de gură ce escĭ!“

— „O vai de capulŭ tĕu prăpăditule. Dă, dă, că ai în cine, și 'ncepŭ a plânge. „De n'ar fi pămêntulŭ hâla de cerșitorŭ, amŭ peri, cu tine.“

— „Ce cerșitorŭ, maico! nicĭ-unŭ cerșitorŭ. Par'că nu eu l'am feritŭ din calea unorŭ carĕ ce duceau bagaje la târgŭ, când elŭ se afla pe drumŭ? Par'că nu eu l'am scosŭ din mânile paraleilorŭ când apucase între ei, șcii tu colo lângă orașŭ? Hm, și tu mai cutezĭ sĕ-mĭ vorbeșcĭ de elŭ? . . . .

(Va urma.)

Onoratŭ oficiu alŭ cărţilorŭ funduare!

Contra sentinţei de d-tto 6 Noemvre a. c. Nr. 3495 înaintezŭ recursŭ pe basa următórelorŭ motive:

Causa sentinţei de respingere nu posede basă legală. Nicĭ o lege din lume nu ordónă, ca documentele, spre a puté fi valabile şi pentru a puté avé putere de dreptŭ, sĕ se redigeze în limba maghiară, şi nu esistă nicĭ lege, nicĭ ordinaţiune, care sĕ prescrie a se alătura traducere unguréscă de pe actele redigiate în limba română, ce se trimitŭ la judecătoriele regescĭ.

Trebue sĕ privimŭ ca nenorocósă şi păgubitóre pentru sentimentulŭ de dreptŭ alŭ popórelorŭ împrejurarea, că în decursŭ de abia unŭ deceniu şi jumĕtate se schimbă între cercurile cârmuitóre ale unei ţerĭ atâtŭ de multŭ părerile şi voinţele referitóre la aplicarea unei legĭ, încâtŭ ceea ce astădĭ se socotesce a fi legalŭ, mâne — până încă e în viéţă aceeaşĭ lege — se socotesce a fi nelegalŭ.

Articululŭ de lege XLIV din 1868, ce s'a adusŭ în causa egalei îndreptăţirĭ a naţionalităţilorŭ, este prin natura sa martorŭ despre aceea, că pe teritoriulŭ statului maghiarŭ s'au obicĭnuitŭ a se vorbi mai multe limbĭ şi §. 27 alŭ acestei legĭ li-a garantatŭ cetăţenilorĭ şi aceea, că se vorŭ aplica şi la oficiele judecătorescĭ ale ţĕrei individĭ din diferitele naţionalităţĭ, carĭ sĕ fiă de plinŭ versaţĭ în limbile de lipsă. — E durerosŭ, că o parte a sbiciuitei opinii publice unguresci nu voesce sĕ scie în timpulŭ de adĭ de relaţiunile etnografice esistente de faptŭ, şi numai ideea de statŭ maghiarŭ o are înaintea ochilorŭ. Nu e scopulŭ acestui recursŭ de dreptŭ privatŭ ca sĕ discute asupra cestiunei, décă ideile suntŭ óre realisabile orĭ décă ele suntŭ la loculŭ lorŭ, orĭ nu suntŭ la loculŭ lorŭ, — dér cutezŭ a accentua, că nobila chiămare a tribunalului este de a proceda amĕsurată legei până atuncĭ, până când acéstă lege e în vigóre, chiar şi în casulŭ, décă acea lege n'ar fi favorabilă pentru o parte din cetăţenii statului.

Încétă orĭ ce dreptŭ, orĭ-ce siguritate, şi este nu presemnŭ alŭ distrugerei ordinei de statŭ şi cetăţenescĭ décă judecătorulŭ, care trebue sĕ represinte legea, umblă după „idei« şi desconsideră legea esistentă de faptŭ. Judecătorulŭ statului maghiarŭ trebue sĕ purcédă amĕsuratŭ legei unguresci şi ordinaţiunilorŭ legale, trebue sĕ aibă înaintea ochilorŭ relaţiunĭ de dreptŭ şi lege faptică ér nu ideă de statŭ idealŭ.

Şi întorcêndu-mĕ acum la motivarea acelei sentinţe vătămătóre, observŭ, că acea motivare lămuritŭ se opune §-lui 70 alŭ disposiţiunilorŭ cărţilorŭ funduare. Acéstă disposiţiune legală nu ordónă nicĭ prin unŭ cuvêntŭ, ca la actele înaintate judecătoriei cărţilorŭ funduare sĕ se adaugă şi traducere în limba unguréscă.

Este echitabilă şi fórte la loculŭ sĕu disposiţiunea, că décă actele suntŭ redigiate în limba chinesă, séu de esemplu în o altă limbă, cum e cea engleză, croată etc. care nu se vorbesce în Ardealŭ şi pe care judecătorulŭ nu este datorŭ sĕ o cunóscă, — din asemenea acte sĕ se adauge o traducere autentică, dér nicĭ acéstă traducere nu e neapĕratŭ necesarŭ sĕ fiă în limba unguréscă, ci în vre-una din limbile ce se vorbescŭ în Ardealŭ.

Fără o deplină ignorare a relaţiunilorŭ etnografice şi fără o mai înaltă ignoranţă nu se póte susţiné, că limba română nu este o limbă ce se vorbesce în Ardélŭ.

Acea limbă, pe care o vorbescŭ ca limbă maternă mai bine de jumĕtate din locuitorii neaoşĭ ai Ardélului; pe care locuitorii Ardélului, aprópe fără escepţiune, o pricepŭ; acea limbă, care este limba protocolară a multorŭ judecătorii din părţile ardelene; care posede catedre pe la universităţĭ; pe care organele statului, spre a fi în generalŭ mai pricepută, o admitŭ în ordinaţiunile, referitóre la admoniările pentru plătirea dărei, la protocólele de asentare şi în alte ordinaţiunĭ referitóre la purtarea sarcinelorŭ comune; acea limbă, în care şi Maiestatea Sa domnitorulŭ a vorbitŭ în casurĭ serióse cu poporulŭ sĕu: o asemenea limbă este în Ardélŭ la totŭ casulŭ o limbă care se vorbesce şi chiarŭ în înţelesulŭ §-lui 70 alŭ disposiţiunilorŭ cărţilorŭ funduare, documentele redigiate în acéstă limbă judecătoria cărţilorŭ funduare este datóre a-le primi.

Din acéstă causă cu onóre rogŭ pe înalta Tablă regéscă sĕ binevoiască a anula sentinţa recurată de sub Nr. 3495—1886, şi pe tribunalulŭ reg. din Deşŭ, ca pe judecătoriă a cărţilorŭ funduare, sĕ-lŭ îndrume a primi cererea de întabulare, înaintată cu datto 26 Maiu a. c. Nr. 3495. Totodată rogŭ pe onoratulŭ tribunalŭ reg. sĕ absólve acestŭ recursŭ de spese. (Spesele: 1) Pentru ostenélă 4 fl. 2) Decopiarea de 2 orĭ 2 fl. 20 cr 3) Timbru 3 fl. 15 cr.)

Farcaşŭ Davidŭ şi *Maria Davidă.*

In urma acestui recursŭ Tabla regéscă din Tĕrgulŭ Mureşului a anulatŭ, ce-i dreptŭ, sentinţa oficiului dela cărţile funduare ordonându i acestuia sĕvĕrşirea întabulărei din cestiune, dér referentului dela cărţile funduare din Deşiu, Pap Farkas, despre care o vorba în casulŭ de faţă, 'i s'a lăsatŭ şi mai departe mână liberă în prigonirea limbei românescĭ. Ni-se comunică o mulţime de casurĭ, în carĭ acestŭ strajnicŭ renegatŭ a refusatŭ întabularea cerută pe basa contractelorŭ compuse în limba română, causândŭ prin aceste şicane însemnate pagube partidelorŭ.

In timpulŭ mai nou ni-se comunică, că numitulŭ jude r. Pap Farkas, ca referinte alŭ cărţilorŭ funduare din Deşiu, a mai respinsŭ şi întabularea cerută pe basa unui contractŭ scrisŭ în limba română alŭ bisericei gr cat. din Chiuescĭ pentru dreptulŭ de proprietate a unorŭ realităţĭ dăruite de unŭ bunŭ credinciosŭ de acolo, din causă că nu s'a alăturatŭ contractulŭ românescŭ şi în traducere unguréscă. La apelaţiunea d lui advocatŭ din Deşiu dr. Teodorŭ Mihali, Tábla regéscă însĕ, ca şi mai nainte, a anulatŭ şi în casulŭ de faţă sentinţa acésta ilegală, ordonândŭ întabularea. Motivele aduse de Tablă pentru casurile de faţă suntŭ mai virtosŭ următórele:

»Contractulŭ scrisŭ în limba valahă este corĕspundĕtorŭ punctelorŭ *a.*, *b.*, *c.* ale §. 81 şi punctelorŭ *a* şi *e* ale § 82 din regulamentulŭ cărţilorŭ funduare; considerândŭ că limba valahă este o limbă obicĭnuită a sĕ vorbi în ţéră, în sensulŭ §. 70 alŭ regulamentului cărţilorŭ funduare nu este necesară alăturarea traducerei unguresci a textului din contractŭ şi prin urmare întabularea în casulŭ de faţă se ordónă a se sĕvîrşi.«

Décă în statulŭ nostru ar fi numai cevaşŭ vorbă de dreptate, ar fi trebuitŭ ca o singură sentinţă de asemenea natura se pună la regulă pe amintitulŭ oficiu. Dér fiind-că numitulŭ referentŭ umblă, ca renegatŭ ce e, sĕ 'şĭ caştige »merite patriotice-kulturegyletiste«, a trebuitŭ sĕ priméscă de repeţite orĭ asemenea sentinţe şi abia la urmă, ni-se comunică, că şĭ-a mai potolitŭ zelulŭ „patrioticŭ“ primindŭ causele basate pe documente românescĭ, pe care le apróbă şi referéză precum se cuvine.

Acésta póte sĕ fiă o dovadă despre resultatulŭ la care potŭ ajunge Românii noştri, décă îşĭ sciu căuta cu energia dreptulŭ lorŭ.

Aniversarea nascerei Reginei României.

Joi în 17 (29) Decemvre fiindŭ aniversarea nascerei Reginei Elisaveta a României, consiliulŭ de miniştri a felicitat'o adresându-i prin ministrulŭ instrucţiunei d. Sturza următórele cuvinte:

Dómnă! Intre tóte datoriele ce suntemŭ chemaţĭ a împlini, cea mai frumósă şi mai plăcută este aceea de a veni în acéstă di de sĕrbătóre înaintea Maiestăţei pentru a depune la piciórele Véstre Vóstre, în numele ţĕrei, omagiele cele mai respectuóse, felicitările cele mai călduróse.

Acéstă datoriă e frumósă şi plăcută, căcĭ cu urările nóstre Vé presentămŭ şi tributulŭ de admiraţiune alŭ tuturorŭ pentru Maiestatea Vóstră.

Décă femeea, care străluceşte prin frumseţe, bunătate şi virtute, este o podóbă mare pentru o ţéră, ea devine o bine-facere ceréscă, când geniulŭ a vĕrsatŭ şi elŭ asupra ei tóte darurile sale. Inălţată prin propria ei valóre, strălucirea ei e fără sémĕnŭ, când stă pe acea înălţime, de unde póte încăldi inimile tuturorŭ spre gândurĭ bune, de unde póte inflăcăra pe toţĭ spre fapte măreţe, de unde póte da pilda a orĭ-ce este bunŭ şi frumosŭ.

Scimŭ toţĭ, că numele Vostru a străbătutŭ peste munţĭ şi peste mărĭ. Mai scimŭ însĕ ér toţĭ, că prin pana Vóstră cea măéstră s'a rĕspânditŭ în marĭ depărtărĭ vestea despre voinicia şi despre trăinicia românéscă.

De aceea sciutŭ este în tótă lumea cea mare şi întinsă, că mândria României este Regina Elisabeta. De aceea sciutŭ este, că numele Vostru se pronunţă în tóte unghiurile ţĕrei cu respectŭ şi entusiasmŭ.

Sĕ trăiţĭ, Regină, mulţĭ şi fericiţĭ anĭ, în acestŭ Regatŭ în adevĕrŭ binecuvêntatŭ de Dumnedeu, luminândŭ prin geniulŭ Vostru şi înveselindŭ prin bunĕtatea Vóstră, pe micŭ şi pe mare, pe bogatŭ şi pe sĕracŭ, pe celŭ învĕţatŭ ca şi pe celŭ nesciutorŭ de carte, pe celŭ fericitŭ ca şi pe celŭ care sufere, — spre bucuria şi fericirea ţĕrei şi a Augustului Vostru Soţŭ, a prea iubitului nostru Rege.

Sĕ trăiţĭ la mulţĭ anĭ, Maiestatea Vóstră şi M. S. Regele!

Elevele asilului „Elena Dómna“ şi ale scólei „Elisaveta Dómna“, ale cărorŭ protectóre e Regina, s'au dusŭ la palatŭ de au felicitatŭ pe Regina, cântându-i şi diferite cântece în corŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 2 Ianuarie. — Cu ocasiunea gratulărilorŭ de anulŭ nou, dise ministrulŭ Tisza: Din parte'mĭ nu mĕ alăturŭ la aceia, carĭ consideră pericululŭ de rĕsboiu ca iminentŭ şi sper încă şi adĭ, că vomŭ scăpa de acestŭ periculŭ; de altă parte însĕ sunt convinsŭ, că Ungaria şi opiniunea publică nu va provoca nicĭodată unŭ rĕsboiu, dér că Ungaria cu tóte astea, décă va fi constrînsă a se rĕsboi, va sci sĕ'şĭ facă datoria bărbătesce.

Eu nu găsescŭ justificatŭ a vorbi în tonulŭ pessimiştilorŭ, dér deşi speranţele mele suntŭ mai bune, *totuşĭ ar fi de altă parte o eróre a lăţi optimismulŭ, căcĭ acesta adeseorĭ paraliséză puterea de resistenţă, de care sperŭ că nu vomŭ avé trebuinţă, dér e posibilŭ că totuşĭ vomŭ puté avé trebuinţă de ea.*

DIVERSE.

Ungurii la Papa. — Cetimŭ în „Neue freie Presse“: O scenă caracteristică s'a petrecutŭ la audienţa festivă ce au avut'o peregrinii ungurĭ, sub conducerea cardinalului Simorŭ, la Papa pentru a-lŭ felicita de jubileulŭ sĕu. Cardinalulŭ Simor cetì unŭ discursŭ latinŭ, la care Papa rĕspunse, într'o latinéscă escelentă, fórte cordialŭ. Ungurii, carĭ au păstratŭ o vechiă predilecţiune pentru limba latină, care mai nainte la castelele şi proprietăţile lorŭ este limba mai fină de comunicaţiune, fură îndoitŭ de amicalŭ atinşĭ de rĕspunsulŭ Papei şi le veniră îndată gustulŭ sĕ rĕspunde şi ei cu unŭ „eljen“ unguréscŭ. Dér óre se cuveneau aceste profane şi lărmuitóre strigăte de bravo pentru acéstă sfântă ocasiune? Ungurii îşĭ adunară unŭ momentŭ capetele la olaltă, ca sĕ se consulte asupra acestui nou casŭ, dér iute învinse curtenirea asupra etichetii, şi Papa, care ascultase cu óre care mirare consultativulŭ mormăitŭ, fù deodată surprinsŭ cu unŭ tunetŭ de „eljenurĭ,“ care-lŭ făcù sĕ amuţéscă. „Eljen!“ şi „Eljen Papa!“ rĕsună în coridórele cele sfinte. Bĕtrânulŭ capŭ alŭ bisericei catolice nu sciù la începutŭ sĕ-şĭ esplice neobicĭnuitele, aprópe sĕlbaticele sunete naturale, până ce se informà din feţele agitate ale peregrinilorŭ, că streina naţiă nu pare a avé ceva rĕu în gândŭ. Ungurii nu erau pregătiţĭ pentru acestŭ puternicŭ efectŭ alŭ ovaţiunei lorŭ şi la întórcere acasă istorisiră mulţămiţĭ compatrioţilorŭ lorŭ, că de ce estraordinară aprobare s'a bucuratŭ la Vaticanŭ scurta instrucţiune în limba unguréscă. — Nu credemŭ sĕ le pară bine Ungurilorŭ de acestŭ finŭ sarcasmŭ alŭ foiei vieneze.

Efectele gheţuşului din dilele acestea. — Cetimŭ în „Curierulŭ Balasanŭ« din Iaşĭ: După câtŭ ne amintimŭ, pare că unŭ aşa lungŭ şi luciosŭ gheţuşŭ nu s'a mai întêmplatŭ; multe persóne s'au temutŭ a eşi din case, altele au eşitŭ numai în trăsură. Câte capete sparte, picióre scrintite, şoldurĭ frânte, genunchĭ crăpaţĭ, nimenĭ nu le mai póte sci! Apoi garafe, ulcióre, sufertaşe şi diferite vase stricate prin cădătura celorŭ ce le ducea pe stradă! Unui Donjuan cădêndŭ, 'i-a săritŭ cilidrulŭ în depărtare de 4—5 metri, tocmai în apropiere d'o damă, care de spaimă a cădutŭ şi ea d'asupra cilindrului, făcêndu-lŭ, ér monoclulŭ Donjuanului s'a făcutŭ bucăţĭ. O altă damă a cădutŭ pe spate astfelŭ încâtŭ biata turnură 'şĭ-a datŭ ultima respiraţiune; nisce d-şóre n'au fostŭ în stare sĕ pótă traversa strada spre a se duce la pensionulŭ unde învaţă, încâtŭ au fostŭ nevoite a se întórce îndĕrĕtŭ. Sâmbătă diminéţa, unŭ evreu îmbrăcatŭ în haine de sĕrbătóre, care mergea la şcólă, fugindu-i d'o dată piciórele, a cădutŭ aşa de tare că i-a săritŭ talesulŭ şi cornulŭ ce avea cu elŭ, în depărtare de duoi stânjenĭ; unui bĕtrânŭ pleşuvŭ (chelŭ), care mergea la biserică, 'i-a sburatŭ peruca de pe capŭ, representândŭ în adevĕrŭ unŭ tablou dramatico-comicŭ; o cochetă tomnatică, fórte curatŭ şi bine pusă, rostogolindu-se într'o figură caraghiósă, a provocatŭ ilaritatea la toţĭ carĭ o vĕduseră; unŭ advocatŭ fugea repede spre palatŭ cu unŭ portofoliu la subţióră, plinŭ de cărţĭ şi hârtii, însĕ făcêndŭ o tumbală ártistică, autorii (cărţile) au începutŭ a juca cotrodanţa pe ghiaţă, căcĭ tóte eşiseră din portofolu. Şi cum nu era sĕ cadă bieţii ómenĭ după ce trotuarele erau numai o sticlă!

„Albina,“ institutŭ de creditŭ şi de economiĭ

Filiala Braşovŭ.

Conspectulŭ operaţiunilorŭ de cassă pe luna Decemvre 1887.

Intrate:

Numĕrariu cu 30 Noemvre 1887	fl.	31305	cr.	99
Depunerĭ	„	110621	„	19
Cambii rĕscumpĕrate	„	133559	„	14
Conturĭ curente	„	22909	„	03
Imprumuturĭ pe producte	„	3939	„	06
Imprumuturĭ pe efecte şi alte imprumuturĭ	„	1582		
Monetă	„	13433	„	96
Interese şi provisiunĭ	„	4737	„	19
Comisiunĭ	„	5788	„	08
Diverse	„	1116	„	19
	fl.	328994	cr.	83

Eşite:

Depunerĭ	fl.	110297	cr.	63
Cambii escomptate	„	129995	„	63
Conturĭ curente	„	16326	„	37
Imprumuturĭ pe producte	„	3007	„	45
Imprumuturĭ pe efecte şi alte imprumuturĭ	„	28770		
Monetă	„	17015	„	89
Interese şi provisiunĭ	„	320	„	13
Comisiunĭ	„	5865	„	98
Diverse	„	1480	„	31
Spese şi salare	„	1205		
Numĕrariu cu 31 Decemvre 1887	„	14710	„	44
	fl.	328994	cr.	83

V. Bologa mp. dirigentŭ. *N. P. Petrescu* mp. adjunctŭ. *V. Gamulea* mp. comptabilŭ.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

Cursulŭ la bursa de Viena

din 29 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	96.45
Rentă de hârtiă 5%	80.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	93 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110 25
Bonurĭ rurale ungare	100.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	101 —
Bonurĭ rurale transilvane	101 —
Bonurĭ croato-slavone	101.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98 75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	121.50
Renta de hârtiă austriacă	76.50
Renta de arg. austr.	79.20
Renta de aurŭ austr.	107 90
Losurile din 1860	137 75
Acţiunile băncei austro-ungare	858 —
Act. băncei de creditŭ ung.	270.—
Act. băncei de creditŭ austr.	269.90
Argintulŭ	—.—
Galbinĭ împărătescĭ	6 01
Napoleon-d'orĭ	10 04
Mărcĭ 100 împ. germ.	62 37
Londra 10 Livres sterlinge	125.90

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 14 Decemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	$93\frac{1}{2}$	$94\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	$91\frac{3}{4}$	$92\frac{1}{4}$
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	$87\frac{1}{2}$	$88\frac{1}{2}$
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	$14.\frac{1}{4}$	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 30 Decemvre st. n. 1887.

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.43	Vênd.	8.45
Argint românesc	»	8.40	»	8.43
Napoleon-d'orĭ	»	10.03	»	10.06
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.29
Galbenĭ	»	5 90	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	$6\frac{1}{2}$—8% pe anŭ.		

Tiporafia ALEXI, Braşovŭ.